

Madeline en Gerard bouwden een Spaans hotel met een 600 jaar oude watermolen om tot een bloeiend hotel/B&B

# ‘Wij hebben geen seconde spijt gehad’

*Veel mensen dromen ervan: hun spullen pakken en ergens in het buitenland opnieuw beginnen. Sommigen durven de stap écht te zetten. Zoals Madeline en Gerard die een oude Spaanse molen nabij Marbella kochten en ombouwden tot een bloeiende B&B El Molino Santisteban.*



El Molino Santisteban middenin de natuur

*Op hun gezamenlijke wereldreis ontstond bij Madeline Goedkoop en Gerard Sieverts het idee om ooit een eigen bedrijf in een warm land te beginnen. Spanje had de voorkeur omdat ze allebei de taal beheersten en Madeline er vaak op vakantie was geweest. Voor Madeline en Gerard bleef het niet bij een vaag plan, want tien jaar lang hebben ze niet alleen hard gewerkt maar vooral ook hard gespaard om hun droom te kunnen verwezenlijken. Het resultaat mag er zijn: een schitterend Hotel/B&B El Molino Santisteban, op 25 minuten afstand van het strand van Marbella. “Dit is het leven wat we wilden.”*

**“W**e zijn altijd vrij reislustige types geweest,” zegt Madeline Goedkoop. “Tijdens onze studies hadden Gerard en ik al een relatie en hebben we veel afzonderlijk maar ook samen gereisd. Ook al kregen we daarna allebei een goede baan - ik in de personeelswerfing en Gerard in het bankwezen - toch kriebelde het om in 1998 ook samen een wereldreis te gaan maken. We lieten alle zekerheid los. Onze banen en huur werden opgezegd en de inventaris werd op de zolder van een vriend gestald. Tijdens de wereldreis bedachten wij het concept voor een bed & breakfast/hotelletje ergens in de zon.” Stiekem speelden Madeline en Gerard met de gedachte om te zijner tijd naar Spanje te vertrekken, omdat zij allebei de taal goed beheersen. Bovendien was Madeline de keren dat ze er op vakantie was geweest, zoetjesaan een beetje verliefd geworden op het land.

Gerard maakt de watermolen bewoonbaar



Nieuw dak voor de watermolen



Terras van El Molino met uitzicht op de heuvels



V.l.n.r.: Gerard, Folkert, Clementine, Madeline

## ZOEKEN NAAR DE DROOMPLEK

Madeline gaat verder: “Na de prachtige wereldreis door onder meer Zuid-Amerika, Oceanië en Zuidoost-Azië belandden we in Haarlem en werden onze carrières weer opgepakt. We kregen twee schatten van kinderen, Folkert en Clementine, en genoten van ons gezinsleven in hartje Haarlem. Toch bleef de wens bestaan om ooit samen iets in een zonnig land te beginnen. Daarnaast waren wij de drukke, hectiek en het gevoel altijd maar zoveel te ‘moeten’ in Nederland een beetje beu. Verder benauwde het idee ons dat ons leven in Nederland redelijk voorspelbaar zou blijven. Voor de zoveelste keer de kinderen in de regen naar school/hockey/tennis/zeilen brengen terwijl wij alsmaar grijsler zouden worden. Eind 2003, vijf jaar na het ontstaan van ons plan, toen de bankrekening voldoende saldo had om stappen te zetten, gingen wij serieus op research in Spanje.” Hun droomplek hadden ze echter niet een, twee, drie gevonden.

“Onze zoektocht duurde een paar jaar en daarbij speurden we in verschillende delen van Spanje. Totdat we op een druilerige dag voor de zoveelste keer surfend op een website naar nieuwe koopobjecten tot onze verrassing een leuk hotel, El Molino Santisteban, vonden. In de buurt van Malaga en op ongeveer 25 minuten rijden van het strand van Marbella. Doordat wij al zoveel andere objecten hadden gezien konden wij al vrij snel in-

schatten dat dit complex misschien wel ideaal voor ons zou kunnen zijn. Ook gezien de ligging tussen Malaga, Ronda en Marbella, in een prachtige vallei, met een rivier voor de deur (de tuin grenst aan de rivier El Rio Grande, red.) en leuke dorpjes om ons heen, zagen wij direct de potentie om er een hotel/B&B te runnen. We voelden allebei dat dit het moest worden en konden gelukkig met de eigenaar ook snel handelen.”

## 600 JAAR OUDE MOLEN

Ze hadden er wel hun fantasie bij nodig, want het hotelletje was al 3 jaar niet meer in gebruik geweest, waardoor het hotel en zeker de 600 jaar aangrenzende watermolen er enigszins vervallen uitzagen. Madeline: “Hotel en watermolen moesten inderdaad grondig worden opgeknapt en de tuin had meer weg van de jungle die we op onze wereldreis hadden gezien dan een plek om gasten te ontvangen.

Maar toch wisten we zeker dat dit onze plek was en we hier iets moois van konden maken.” Madeline legt uit: “Het complex bestaat uit twee gebouwen. Het hotelgedeelte is gebouwd in rustieke Andalusische stijl en is slechts 30 jaar oud. Maar de naastgelegen watermolen waar de eetzaal staat en waar wij zelf ook wonen, is meer dan 600 jaar oud. Het is ooit door de Moren gebouwd en destijds gebruikt als graanmolen. Na de Reconquista (de herovering van het gebied door de christenen op de moslims, red) hebben de christenen de molen overgenomen en is deze tot ongeveer 1970 als graanmolen in gebruik geweest. De vorige eigenaar heeft voor een relatief korte periode El Molino Santisteban als pension/B&B gerund, maar heeft het uiteindelijk moeten sluiten. Het stond dus al een tijd stil toen wij het in 2007 kochten.” Gerard en Madeline waren blij te kunnen constateren dat de staat



De tuin bij het hotel oogde aanvankelijk als een stukje wildernis

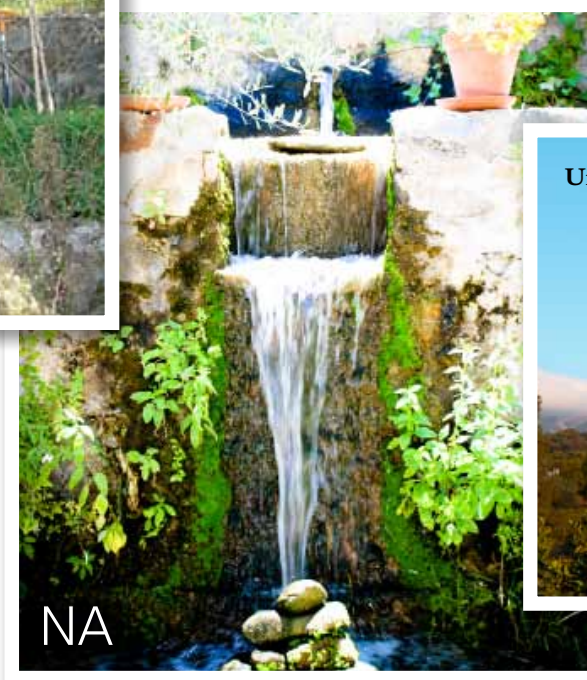


VOOR

*‘Deze overstap heeft ons zeker gelukkiger gemaakt. Niet dat wij ongelukkig in Nederland waren hoor, maar dit is echt wat wij wilden’*



Na de nodige inspanningen heeft El Molino nu zelfs een waterval in de tuin



Uitzicht vanuit het hotel



van het hotel zeer redelijk was. Naast het nodige schilderwerk was er een serie kleine reparaties nodig. Verder het een en ander aan loodgieters werk en ook moest elektra in orde worden gemaakt. De 600 jaar oude molen was er een stuk slechter aan toe. Om het daadwerkelijk bewoonbaar te kunnen maken voor hun gezin en geschikt te maken als eetzaal voor de gasten moest er heel wat werk worden verricht. Madeline: “Het dak is eraf geweest om het waterdicht te maken. Er zijn twee (kinder)kamers in gebouwd, evenals een extra badkamer en toilet. En er moest een keukenmuur van ruim een halve meter dik worden doorgebroken.”

## SPEELPARADIJS VOOR KINDEREN

“Tijdens de verbouwing verbleven we hier vaak langere tijd en genoten de kinderen al van alle nieuwe mogelijkheden om te spelen. Ze hadden opeens een zwembad tot hun beschikking. Er was een rivier en prachtige natuur om ons heen. Ook hier zagen we dat als de ouders gelukkig zijn en dat uitstralen, de kinderen dat overnemen en het ook zijn. Die van ons in ieder geval wel. Zij startten beiden op de plaatselijke dorpschool in Guaro waar zij goed werden opgevangen en al snel vriendjes maakten. Daarnaast is het buitenleven voor de kinderen een feest. De rivier, de tuin, het zwembad en de omgeving zorgen voor uren vertier. Voor kinderen is het hier een soort speelparadijs.”

Na twee jaar verbouwen en opknappen hebben Madeline en Gerard de stap gezet. “Onze kinderen Folkert en Clementine waren nog betrekkelijk jong toen wij in 2009 definitief verhuisden; respectievelijk 8 en 6 jaar,” zegt Madeline. “Hechte vriendschappen hadden zij in Nederland nog niet echt. Gerard en ik vonden het allebei eigenlijk niet zo moeilijk

om onze familie en vrienden in Nederland achter te laten. Voor ons gevoel was (en is) Nederland eigenlijk nog steeds heel dichtbij. Ons afscheidsfeest was tegelijk ons huwelijksfeest, want wij zijn de week voor we naar Spanje zijn verhuisd getrouwd. Het was een mooi feest waar wij al onze naasten nog uitgebreid gezien hebben. Natuurlijk heb je, als je aan zo’n groot bouwproject in een vreemd land begint, de angst dat er opeens verborgen gebreken aan het pand aan het licht komen. Tijdens de verbouwing, of nog erger, na de opening van ons hotelletje/B&B. Of dat er juridisch misschien iets niet helemaal goed zou zitten met mensen die nog rechten zouden hebben op de grond of een gemeente die opeens dwars gaat zitten. Maar dit is allemaal gelukkig niet aan de orde geweest. En alles wat de vorige eigenaar had aangegeven over wat er eventueel mis was aan het hotel en de molen klopte. Daarbuiten zijn we tegen geen enkele onverwachte onplezierige verrassing aangelopen.”

## VOLGENS PLAN

“Anders dan je misschien zou verwachten in een vakantieland waar de zon vaak zo lekker schijnt, zijn Spanjaarden punctueel. Leveran-

ciers en werklieden zijn op tijd en komen hun afspraken na. Wat dat betreft liep over het algemeen alles volgens plan en vielen dingen eerder mee dan tegen,” vertelt Madeline. “De schrik kwam pas tijdens de eerste winter. Aanvankelijk hield het 600 jaar oude dak van de eetzaal in de watermolen zich nog prima, maar tijdens die eerste winter in 2010 heeft het drie maanden bijna non-stop geregend. Dat oude dak van klei, riet en balken onder de pannen zoog zich helemaal vol met water en is uiteindelijk midden in de nacht ingestort. Het veroorzaakte een enorm lawaai waar we allemaal van wakker schrokken. Toen we de ravage zagen zonk de moed ons wel even in de schoenen, want het gevolg was aanzienlijk: een gat van 4x4 meter in het dak en uiteindelijk 20 kruiwagens vol puin. En dat gat moest natuurlijk snel worden gedicht, want het bleef nog wel even regenen. Aan de andere kant wisten we dat het dak toch een keer vernieuwd moest worden. Qua timing was het niet slecht omdat we toen - nog ver voor het nieuwe seizoen - alle tijd zouden hebben het dak te laten vernieuwen. Achteraf gezien kon de timing zelfs niet beter, al moet ik eerlijk zeggen dat dat niet mijn

gedachte was toen ik in de stromende regen naar dat gapende gat in het dak de molen keek.” Viel het mee of tegen om als Nederlanders te wennen aan het Spaanse leven? “De dagindeling in Spanje is anders, na een late lange lunch vanaf 14.00/15.00 uur is het siësta en gaat alles dicht om vanaf 17.00 uur weer langzaam op te starten. De avonden gaan lang door, zeker in de zomer tot diep in de nacht. Ook voor kleine kinderen worden schoolfeestjes en andere leuke dingen op late tijdstippen gedaan. Het eindfeest van de basisschool begint om 9 uur à half 10 ’s avonds en gaat door tot 1 uur ’s nachts. Alle kleuters en basisschoolleerlingen lopen dan nog steeds rond. In Nederland zou zoiets ongehoord zijn! De Flamenco-voorstelling van onze dochter (op dat moment 8 jaar) begon om 23.00 uur, volgens de organisatie lekker vroeg, speciaal voor de kleintjes. Een speeltuin zit in de zomer om 24.00 uur ’s nachts nog helemaal vol met kleuters en opa’s en oma’s. Dat komt in Nederland niet voor.”

## LEVEN IN DE ZON

Wat het weer betreft is het in de wintermaanden van november tot aan april iets kouder en natter dan we hadden verwacht. We hadden gedacht in een altijd zomers klimaat terecht te komen waarbij het vooral in

*‘Al met al schijnt over het algemeen de zon in ons leven, letterlijk en figuurlijk’*

de zomer erg warm en droog zou kunnen worden. In werkelijkheid valt het met de warmte erg mee. Maar al met al schijnt over het algemeen de zon in ons leven, letterlijk en figuurlijk. De temperatuur is aangenaam, het eten en drinken is lekker, de mensen zijn aardig. We hebben mooie natuur om ons heen met bergen en de rivier. Er zijn prachtige steden in de buurt met cultuur en alles wat je zoekt. En bovenal zitten we vlakbij het strand, op zo’n 25 minuten rijden. Het is zo genieten om de kinderen op te halen van school en daarna direct samen door te rijden naar het strand. Of om bij ons op het terras met prachtig uitzicht over de vallei en het geluid van stromend water van de rivier de zon te zien ondergaan. Of om zo’n authentiek Spaans dorpsfeest in de omgeving te bezoeken en je op zo’n moment van muziek en tinto de verano te realiseren dat je niet op vakantie bent maar dat je hier echt woont.” Gerard en Madeline zijn heel tevreden hoe het loopt met hun hotel/B&B. “Elk jaar is tot nu toe weer iets beter dan het vorige jaar. Dat betekent voor ons ook dat het steeds harder werken wordt, maar de voldoening is enorm. En

het heeft ook ruimte gecreëerd om iemand voor de schoonmaak in te huren, wat ons weer tijd geeft om meer tijd met het gezin door te brengen. Dat ervaar ik als luxe. In de maanden november t/m februari hebben we geen gasten en is er tijd voor onderhoud en klussen, maar zorgen we ervoor dat we vooral ook veel tijd voor onszelf en de kinderen hebben.” Dus jullie hebben nooit spijt gehad? “Nee. Wel jammer is dat zoiets als even bij de ouders langs wippen er niet meer bij is, maar hun bezoeken aan ons compenseren veel. Nederland voelt nog steeds heel dichtbij. Familie en vrienden zien we misschien minder, maar wel veel intensiever dan vroeger. Bovendien hebben we veel Nederlandse gasten, onder wie regelmatig bekenden van ons. Dus blijven we uitstekend op de hoogte van alles wat er in Nederland speelt. Soms misschien zelfs meer dan ons lief is... Dus wij willen hier voorlopig zeker nog blijven. Omdat we steeds meer gasten krijgen, hebben we als doel gesteld om een balans te vinden tussen hard werken en leuke dingen doen voor onszelf. Al met al heeft de overstap ons zeker gelukkiger gemaakt. Niet dat wij ongelukkig in Nederland waren hoor, maar dit is echt wat wij wilden. En het feit dat dat dan ook is gelukt en dat de B&B lekker draait, geeft ons allebei zoveel voldoening. Sinds we hier wonen hebben we geen seconde heimwee gehad. In het begin niet en nu niet. Het is eigenlijk min of meer zo uitgenpakt zoals we gehoopt en gewenst hadden. Dit is het leven wat we wilden.” ●

(Meer informatie over de B&B El Molino Santisteban van Madeline en Gerard op: [www.hotel-molino.com](http://www.hotel-molino.com))